

Rokodelci.

3. Dimnikar.

(Otroci beže pred dimnikarjem:)

Glejte ga, glejte ga, sajavec gre,
Tanke kot pajek ima noge,
Tanke noge, pa črn obraz,
Hu, kako to plaši nas!

(Dimnikar nastopi:)

Po vasi, — v okolici celi
Otroci pred mano beže,
„Baybav gre, baybav gre“, v zibeli
Kremžljivčke strašijo žené.
Dojenčki, otroci, kak človek sem jaz,
Da s tako navdajam bojaznijo vas?
Po dimnikih plezam,
Kjer polno je saj,
Tam praskam, tam drezam
S strgačo, da kaj.
Če ogenj, petelin rudeči,
Pokaže kateri se krat,

Jaz prvi na strehi goreči
Lovim ga in davim za vrat.
Če dim me vse leto kadí,
Če rijem po sajah vse dni,
Kaj čuda-li, da sem oduren,
Da črn kot na grebi sem muren?
Kdo bi zato se mi vmikal, ljudje,
Saj čisto, pošteno je moje srce?
Kdor v svilo preveč se oblači,
Le obraz si mijje lepo,
Ta v srcu je često drugači,
Ta v srcu je črn kot — peklo!

St. pl. Orlovič.

T a t.

(Po resnični dogodbi.)

Duškova družina je stanovala v drugem nadstropju velike hiše na morskem trgu. Oče je bil uradnik in tičal dan za dnevom v zaduhli pisarni. Zato ni čuda, da si je ob nedeljah rad pripravil kak izlet na kmete, in družina se je vedno veselila teh izletov.

Bilo je meseca rožnega cveta. Lep nedeljski popoldan se je razgrinjal pred človekom in vse je hitelo iz mesta uživat naravno lepoto in dihat sveži